

نمکان نسخه

حجۃ الاسلام والمسلمین
سید جمال الدین دین پرورد

«انسان کامل»، عنوانی است که از دیرباز مورد توجه بوده و نه تنها اندیشمندان و فلاسفه در این وادی وارد شده و کتابهای نوشته‌اند بلکه برای عموم مردم هم جاذبه زیادی داشته است و با اینکه صنعت و علوم هر روزه کشف و اختراع تازه‌ای می‌آفرینند و لوازم و ابزار جدیدی در اختیار می‌گذارند ولی همچنان انسانها هر جا که با خود خلوت کنند و از اسارت و سایل و ابزار برهمند و مجال اندیشه و بازگشت به خویشن خویش را دریابند، در جاذبه این آرمان قرار گرفته و دوست می‌دارند که اگر بدان جایگاه رفیع نرسیده لااقل سیمای او را به تماساً بشنیشند و از حال و هوای او برخوردار گردند.
راستی انسان کامل کیست و چه صفات و خصوصیاتی را دارد؟

کمال انسان در چیست؟

بجز مکتب «ماتریالیسم» که اصولاً از انسان تعریف دیگری دارد، عموم مکاتب بشری مانند «بودا»، «یوگا»، «بهاکتی» از هند باستان و «لاثوتسه»، «کنفوویوس» از چین باستان و «افلاطون» و «ارسطو» از یونان باستان و «ایپیکور»، «رواقیون» از یونان و روم، تا «اومنیسم» و «اگریستانسیالیسم»^۱ اعتراف دارند که کمال انسان در ورای «خور و خواب و خشم و شهوت» است، و از همه بالاتر در منظر ادیان الهی بویژه اسلام، کمال آدمی از این زاویه نگریسته می‌شود، و امیر المؤمنین

علی (ع)

نمادی از...

شماره ۹ و ۱۰

کامل است که در آن سه ویژگی (تفوی، علم و جهاد) سرآمد روزگار بود، و در طول عمر پربرکت خود به ویژه دوران زمامداری آن را به اوج خود رساند. بطوری که محصول آن یعنی عدالت اجتماعی در تاریخ ضربالمثل شد.

دانش علی، علیا

اما از نظر علم: پیامبر اکرم ﷺ درباره علم امیرالمؤمنین علیه السلام مطالب مهمی ابراد فرمودند، مانند:

«انا مدينة العلم و على بابها»^٤

که من شهر علمم علی ام در است.

«أعلم أمتي بالسنة و القضاة بعدي علىَّ بن أبي طالب»^٥ (داناترين امت من به سنت و قضاوت

پس از من، علی بن ابی طالب است).

«ان رسول الله ﷺ علمني الف باب من
العلم يفتح كل باب الف باب^٦ ولم يعلم ذلك
احداً غيري».

رسول خدا عیّلله هزار در از داشت را به من آموخت که هر دری هزار در را می‌گشاید و به هیچ کس حق من آن را نلاموخت.

قال ابن عباس: وما علمي و علم اصحاب
 محمد عليهما السلام في علم على رضي الله عنه الا كقطرة
 في سعة البحر». ^٧

(دانش من و دانش یاران پیامبر در مقابل دانش
علمی اسلامی و ایرانی) (ج ۱)

تقوی امام امیر المؤمنین علیہ السلام

علی طیلله در بیش از یکصد و چهل مورد در این رابطه سخن ابراد فرموده است.^۲

در این مقاله مشخصات انسان کامل در سه عنوان ذیا خلاصه می شود:

- ١- تقوی، «اے اک مکمہ عند اللہ اتقسکم»

حاکمیت هدایت و فرمان الهی در وجود آدمی
که گفتار و کردار نیکو، خدمتگزاری و خیررسانی،
راستی و درستی، بلند نظری و آینده نگری را در بی
داند.^۳

- ٢- علم «هل يstoى الذين يعلمون والذين لا يعلمون»

آگاهی و دانش از علوم و معارف سعادتبخش و راهگشا.

- ٣- جهاد «فضل الله المجاهدين على القاعدية»

دفاع از پاکی و عزت و شرافت و ایستادگی در
برابر باطل، ظلم و فساد

محصول این سه رکن، ایجاد جامعه برتر
انسانی و عدالت اجتماعی است و جامعه
انسانی بدون تقوی، علم و جهاد هرگز تحقق
نخواهد نافت.

البته کمال انسانی دارای مراتب و درجات مختلف است و افرادی بالنسبه از آن برخوردار بوده‌اند ولی آنچه مهم و مورد نظر است انسانها بی هستند که به اوج این کمال دست یافته و در قله آن قرار گرفته‌اند و در نتیجه الگو و مرتب انسانها در راه رسیدن به کمال مر باشند.

امير المؤمنين على عرش نموذج انسان

و اما از نظر تقوی: که حضرتش مولای متین است و نمونه کامل او صاف اهل تقوی در خطبه همام آمده که مصدق اتم آن به شهادت تاریخ، زندگی و روش خود آن حضرت است.

از عمر بن عبدالعزیز نقل است که می گفت پس از رسول خدا علیه السلام زاهدتر از علی علیه السلام در بین اصحاب نیافت.⁸

در اشعاری که حافظ ابوالمؤید محمد البکری مکی حنفی (۵۶۸) درباره فضائل امیر المؤمنین سروده به زهد و تقوی امام بارها اشاره کرده است که ترجمة بعضی از آنها آورده می شود.

- در حقیقت علی علیه السلام است که بر بلندای کمالات انسانیت اوج گرفته است.
- او برای رضای خدا با هواهای نفسانی خود مبارزه کرد.

- لباس درشت و موئین و کهنه به تن می کرد در حالی که کلید خزانه اسلام در دستش بود و درون بیتالمال مالامال از اموال و درهم و دینار بود.

- امام علی علیه السلام رهبر آزادگان، مجموعه صفاتی که در دیگر یاران پیامبر علیه السلام نبود، علی علیه السلام همه آنها را در خود سرشه بود.

- آنچه را که علی علیه السلام در وجودش گردآورده بود که همه آنها ستد و گزیده و فضیلت بود در تمام مردم وجود نداشت.⁹

هارون بن عتره از پدرش نقل می کند که در «خوارق»¹⁰ بر امام وارد شدم که لباس

پارسایی و تلاش و عفت و راستی و درستی، مرا یاری کنید. به خدا سوگند، از دنیايان سیم و زری نیندوختم و از ثروتهای آن مالی ذخیره نکردم، و برای کهنه جامه‌ام شور و اشوری فراهم نساختم.

جهاد امیرالمؤمنین

جهاد از بزرگترین ارزش‌های الهی و انسانی است زیرا مجاهد، عزیزترین سرمایه یعنی جان خود را در راه خدا و برای نجات انسانها به خطر می‌اندازد و این نشانه بالاترین ایثار و فداکاری اوست و تا جهاد نباشد غارتگران سر جای خود نخواهد نشست و با ظلم و تجاوز روزگار مردم راسیاه می‌کنند، و تهاباً مبارزه با استمکاران و دفاع از کیان انسان و ارزشها است که زندگی مفهوم و ثبات می‌یابد.

بنابراین برترین فضایل و ارزشها جهاد است و آنکه در این صفت برجسته و سرآمد باشد در انسانیت و کمال سرآمد است.

امام امیرالمؤمنین علیه السلام در این فضیلت هم گوی سبقت را از دیگران ربوده است، ابن ابی الحدید می‌گوید:

و اما جهاد در راه خدا پس نزد دوست و دشمن روشن است که امام علیه السلام سید مجاهدان است و اصولاً جهاد نزد کسی جز علیه السلام نیست و دانستی که بزرگترین نبردها در زمان رسول خدام علیه السلام با مشرکان، جنگ بدر بزرگ بود که در آن هفتاد نفر از کافران کشته شدند که نصف آنان به دست علیه السلام کشته شدند.

کهنه‌ای دربرداشت و از سرما می‌لرزید، عرض کردم ای امیرمؤمنان خداوند در این مال برای تو و خانوادهات هم مانند دیگر مسلمانان سهمی قرار داده ولی شما اینگونه با خودت به سختی رفتار می‌کنی.

امام در پاسخ فرمود: من از اموال شما (بیت‌المال) هیچ چیز برداشت نکردم و این دو جامه کهنه هم همان است که از متزلم در مدینه با آن بیرون آدمد و دیگر جز آن ندارم.^{۱۱}

حضرت امام محمد باقر علیه السلام فرمود: «ولقد ولی خمس سنین و ما وضع آجرة على آجرة و لالتبة على لتبة ولا أقطع قطعاً ولا أورث ب ايضاً ولا حراء»^{۱۲}

امیرالمؤمنین علیه السلام پنج سال حکومت کرد ولی نه آجری روی آجر و نه خشته روی خشته گذاشت و نه زمینی و ملکی را برای خود برداشت و نه طلا و نقره‌ای به ارث گذاشت.

آن حضرت به عثمان بن حنیف فرماندار بصره نوشته:

«الا و ان امامكم قد اكتفى من دنياه بظريمه و من طعمه بقرصيه الا و انكم لا تقدرون على ذلك ولكن اعينوني بورع و اجتهاد فوالله ما كتبت من دنياكم تبراً ولا ادخرت من غنائمها وفرا ولا اعددت لبالي ثوابي طمراً».^{۱۳}

آگاه باش که هر و هو روی را راهبری است که بدرو اقتدا کند... هان! که پیشوای شما از دنیا به دو جامه کهنه بسنده کرده است، و از غذاهای به دو قرص نان، بدانید که شما هرگز توان آن را ندارید ولی با

امام، در زمان پیامبر اکرم ﷺ در همه
غزوات شرکت داشت جز غزوه تبوک که
جانشین آنحضرت در مدینه بود که حدیث
معروف «منزلت»
یا علی انت مَنْ بَيْنَ لَهُ هَارُونَ مَنْ مُوسَىٰ الْأَكْبَرُ
انه لانی بعدی^{۱۴}
مریوط به آن است.

و این نشانه آن است که علی علیه السلام در جهاد
از همه برتر است.

آن حضرت در نامه به عثمان بن حنفی
نوشت:

«والله لو تظاهرت العرب على قتلي لما
وليت عنها ولو امكنت الفرصة من رقاها
لسارعت اليها». ^{۱۵}

به خدا سوگند اگر همه قبایل عرب همدست و
همداستان شوند و به مصاف من درآیند از آنان روی
برنگردانم و در هر فرصتی بر آنان بتازم.

در جنگ خندق که یکی از میدان‌های
بزرگ نبرد با کفار بود، امام علیه السلام با کشتن
«عمرو بن عبدود» که با هزار سوار برابری
می‌کرد، شجاعت و پیشگامی خود را در
جهاد به نمایش گذارد.

و در همین نبرد بود که پیامبر اکرم ﷺ
فرمودند:

«الضربة على علیه السلام يوم الخندق افضل من
اعمال النقلين»

بی‌شک ضربت علی علیه السلام در روز جنگ خندق
از اعمال خیر و عبادات جن و انس برتر است.
و «برز الاسلام کله الى الكفر کله».

و همه اسلام در برابر تمامی کفر به مبارزه برخاسته است.^{۱۶}

جهاد اعظم

و اما بالاترین جهاد که باید آن را «جهاد اعظم» نامید، جهاد بیست و پنج ساله آن حضرت پس از رحلت رسول خدا^{علیه السلام}، با دنیاپرستان و جاه طلبان در لباس اسلام و پوشش مسلمانی و صحابی پیامبر اکرم^{علیه السلام}، بود که هدفشنان بازگرداندن جاهلیت و ریشه کن کردن اسلام بود و بالطبع مردم تازه مسلمان که هنوز نهال اسلام و توحید در سرزمین وجودشان ریشه نگرفته و در عمق جانشان ننشسته بود که با تنش و چالش در مظهر آن که خلافت باشد از اصل اسلام دست می‌شستند و به جاهلیت بازمی‌گشتند. لذا امیر مؤمنان^{علیه السلام} به خاطر حفظ اسلام و مصلحت مسلمین نه تنها با خلفاء درگیر نشد و سکوت کرد بلکه آنچه از خیرخواهی و ارشاد بود مضایقه نفرمود.

این صبر و سکوت از دو جهت سنگین و شکننده بود: یکی آنکه امام^{علیه السلام} خلاً عظیم شرایط رهبری را در پوشنده لباس خلافت می‌دید و خطر آنها را که مدعی ادامه رسالت نبوی در سیر انسان و جامعه به کمال مطلوب بود، احساس می‌کرد، و دیگر آنکه شرایط کامل رهبری که در رأس آن فرمان خداوند و تعیین و تصریح پیامبر اکرم^{علیه السلام} در موارد متعدد من جمله در غدیر خم بود در خود

می‌دید و آن را مسؤولیتی الهی و وظیفه‌ای شرعی می‌دانست ولی متأسفانه دستهایش بسته و جامعه که در قفس تهدید و تقطیع افتاده و فضای توطنده و جو مسموم نفاق حاکم گردیده، زمینه و آمادگی را به کلی منتفی ساخته بود.

با توجه به این موقعیت و تضاد، که هر دو سوی آن در بردارنده ضررها و خطرهای زیادی بود، دورنمای آن جهاد عظیم ترسیم می‌گردد.

اگر غیر از علی هر کس دیگر بود اساس اسلام متزلزل و نابود می‌شد، این جهاد اعظم امام بود که در سایه عنایات الهی توانست کشته ملاطمه اسلام را به ساحل نجات برساند، و زمینه‌ای فراهم سازد که امروزه در دنیا بیش از یک میلیارد و نیم مسلمان جبهه گسترده و نیرومندی را تشکیل داده و انقلاب اسلامی ایران که همان اسلام ناب محمدی است سیاست دنیا را تحت الشعاع خود قرار داده و قدرتی مافوق همه قدرتهای مادی بوجود آورده که نمونه آن پیروزی در دفاع مقدس هشت ساله بود که محققان از مورخان معاصر بدان اعتراف وارند. گرچه امپریالیسم خبری و مزدوران رسانه‌ای و خبرگزاری‌های صهیونیستی که متأسفانه حوزه اطلاعات و اخبار بین‌المللی را در تیره خود گرفته‌اند آن را مخفی کرده و به سکوت و یا تحریف آن پرداخته‌اند. اما عاقلان دانند که این اسلام بود که بر کفر جهانی پیروز شد.

خلافت را به سهم خود دوشیدنده، پس او که طبیعتی خشن داشت خلافت را در آن مستقر ساخت. طبیعتی که برخورد با آن «جراحت شمشیر» بود و ارتباط با آن «سوهان روح» و مالامال از لغزشها و عذرخواهی‌ها... و من هر چه بود، بر این ونج طولانی و اندوه جانکاه شکیبا بودم تا راهش به پایان رسید.

صبر و سکوت امام مسیری طولانی را پیمود و دو خلیفه را تحمل کرد و خسارتهایی به عدالت اسلامی وارد آمد و امام همچنان در حصر و محدودیت بود و جامعه هنوز به عمق فاجعه پی نبرده بود تا خلیفه سوم که محصول انحراف کامل حکومت از مسیر رسالت بود به کرسی خلافت تکیه زد و صریح و بی‌پرده به ظلم و فساد و تاراج بیت‌المال پرداخت و عدالت اجتماعی که رکن اصلی حکومت اسلامی بود، سقوط کرد.

«الى ان قام ثالث القوم نافجاً حضنيه بين نشيله و مختلفه و قام معه بنوابيه يخضمون مال الله خضمه الايل نبته الربيع...»

تا سرانجام سومین از آن باند به خلافت برخاست در حالی که باد نخوت به غبب افکنده و هدفی جز کامجویی از خلافت در سر نپرورده بود و همراه او فامیلش به غارت بیت‌المال پرداختند و چون شتری که برگیاه بهاران درآمده، مال خدا را لگدکوب کرده و بر باد دادند...

اینک غده انحراف چرکی شده و زمان انفجار فرارسیده و بیست و پنج سال جهاد

راستی چه شرایط سخت و جانکاهی را به وجود آورده بودند که امام با علم و تقوی و جهاد بی‌نظیر خود دست روی دست گذاشت و صبر و سکوت پیشه کرد آنجا که خود فرماید:

«و طفت ارتئی بین ان اصول بید جدائ او اصبر على طخية عمیاء یهرم فيها الكبير و شیب فيها الصغیر».

آن جهادی که دشمن کافر و بتبرست رویارویی اسلام ایستاده است در مقایسه با دشمنی که لباس اسلام دربر کرده و عنوان صحابی رسول خدا را یدک می‌کشد بسیار ساده و راحت است سنگینی این جهاد عظیم (صبر و سکوت) از این جمله امام به خوبی روش می‌شود:

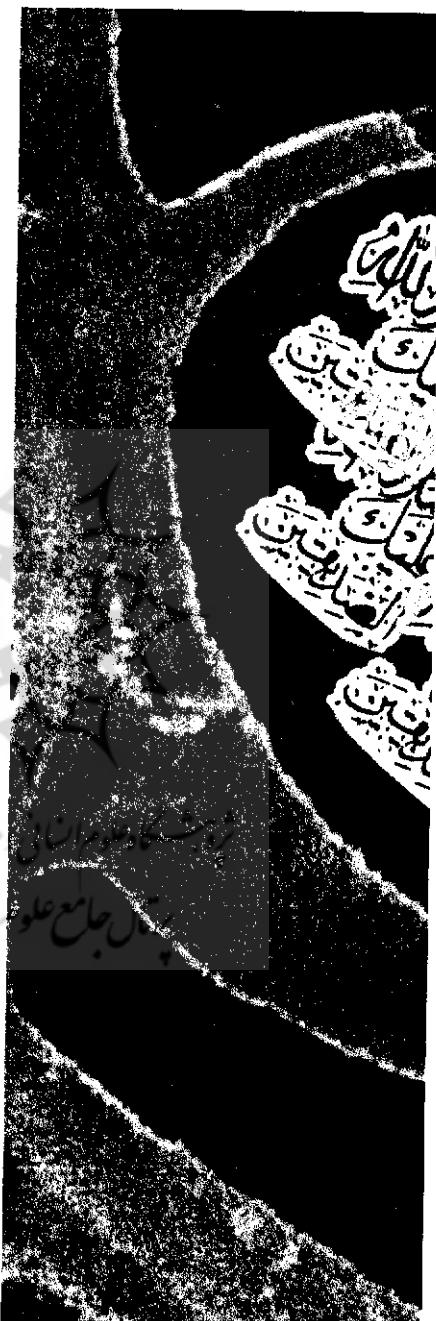
«فرأيت أن الصبر أحجي فصبرت وفي العين قدى وفي الحلق شبحي».

پس صبر را عاقلانه‌تر یافتم لذا صبر کردم اما چه صبری که خار در چشم و استخوان در گلو. و سپس این جهاد بزرگ و صبر و سکوت جانکاه در دوران خلیفه دوم هم ادامه می‌یابد که آن حضرت فضای نامناسب و پر مخاطره خلافت و شخص خلیفه را چنین ترسیم می‌نماید:

«لشدّ ما تشطّرًا ضرعيها فصيّرها في حوزة خشنة يغاظ كلها و يخشن منها و يكثُر العثار فيها و الاعتذار منها... فصبرت على طول المدة و شدة المحنّة».

راستی هر یک از آن دو، تا توانستند ناقه

سکوت زمینه رشد و آگاهی عمومی را فراهم آورده و مردم به خوبی و از نزدیک انحراف

و سقوط را حساس کرده و به جایی رسیده که دیگر تحمل یک لحظه این خلافت را

ندارند.

آنان به تجربه دریافتند که ناخدای این کشتی جز علی للہ علیہ السلام نیست و استقرار حق و عدل جز با قیام توده مردم و قطع قاطعانه دستهای پلید ظلم و تبهکاری تحقق نخواهد یافت و این است ثمره جهاد اعظم امام للہ علیہ السلام.

آنچه خوبیان همه دارند، تو تنها داری

صفات برجسته دانش و تقوی و جهاد، آن هم در سطح عالی و منحصر به فرد در وجود امیر المؤمنین، او را نماد انسان کامل به دنیا معرفی کرده است.

این صفات و خصوصیات است که شرایط رهبری و امامت را در او بوجود آورد و پیامبر اکرم صلوات اللہ علیہ وسلم به فرمان خدا و بر اساس این ویژگی ها او را به امامت پس از خود منصوب فرمود، زیرا تحقق جامعه برتر انسانی و عدالت اجتماعی بدون رهبری انسانی که در علم و تقوی و جهاد سرآمد باشد عملی نیست. لذا در دوران کوتاه خلافت پنج ساله امام با همه درگیری ها و تحمل سه جنگ خانمان برانداز آن حضرت موفق شد در کوفه که در واقع می توان گفت پرجمعیت ترین شهرها و مرکز خلافت بود، این عدالت و رفاه عمومی را فراهم سازد و قطعاً به سایر شهرها هم کشیده شده بود.

در کتاب فضائل احمد از امام نقل شده است که «ما اصبح بالکوفه احداً لا ناعماً اَنَّا هُمْ مُنْزَلُهُ لِيَا كُلُّ الْبَرِّ وَ يَجْلِسُ فِي الظُّلُمِ وَ

شرب من ماء الفرات». ۱۷

در کوفه همه در رفاه و آسایش زندگی می‌کنند و
کمترینشان از نظر زندگی کسانی هستند که تقاضیه
سالم و خوراک گندم دارند و از سر پناه و آب
آشامیدنی سالم فرات برخوردارند.

و از همین جاست که علت پذیرفتن
خلافت ظاهری را تحقق عدالت اجتماعی و
گرفتن حق مستضعفان و محرومان از
چباولگران و غارتگران اعلام فرمود:
«... لولا حضور الحاضر و قيام الحاجة
بوجود الناصر وما أخذ الله على العلماء، إن لا
يقاروا على كثرة ظالم و لاسع بظلم مظلوم لالقيت
حبلها على غاربها...».

«سوگند به شکافنده بذر و آفریننده جان اگر
نیود حضور فشرده مردم برای بیعت و عهدی که
خدای از عالمان گرفته است که بر شکمبارگی
ستمگر و محرومیت ستمدیده «صحنه» نگذارند
حتماً افسار خلافت را رها می‌کردم و هرگز زیر بار
مسؤولیت نمی‌رفتم...».

و پس از پذیرفتن خلافت بدون معطلي
اعلام فرمود اموال عمومی که بی جا و از روی
بذل و بخشش‌های بی‌مورد و غصی بوده
باید به بیت‌المال برگردد.

«والله لو وجدته قد تزوج به النساء، و ملك
به الاما، لرددته فان في العدل سعة و من ضاق
عليه العدل، فالجور عليه أضيق». ۱۸

به خدا سوگند اگر این املاک، کابین همسران و
بهای کنیزکان هم گشته باشد آن را به بیت‌المال
برمی‌گردانم که در عدالت گشايش است و آن که

کس که «داد» بر او سخت آید از «بیداد» به فریاد
آید.

و بر قاضی خود سخت می‌تازد که چرا
خانه را به این قیمت (۸۰ دینار) تهیه کرده‌ای.
«... فانظر يا شريح لا تكون ابتعت هذه
الدار من غير مالك او نقدت الثئن من غير
حالك فإذا انت قد خسرت دار الدنيا و
دار الآخرة اما انك لو كنست أتيتني عند شرائك ما
اشتريت لككتبت لك كتاباً على هذه النسخة فلم
ترغب في شراء هذه الدار بدرهم فما فوق». ۱۹

ای شريح! مباد که این خانه را از مال دیگران
فراچنگ آورده باشی، یا پول آن از غیرحلال فراهم
آمده باشند که دنیا و آخرت خویش را تباہ کرده‌ای.
اگر آنگاه که آهنگ خرید خانه را داشتی نزد
می‌آمدی، سندی برای تو می‌نوشتیم که هرگز میل
خرید این خانه را به یک درهم یا بیشتر
نمی‌کردم؟!

و یا وقتی برادرش عقیل اضافه بر سهمیه و
حقوقش از بیت‌المال می‌خواست امام با او
قاطعانه برخورد کرد و پس از آنکه آهن
گداخته‌ای را به او نزدیک نمود و او فریادش
بلند شد، چنین فرمود:

«تكلتك الشواكل يا عقيل اثنئ من حديدة
أحماها انسانها لمدعية و تحيرنى الى نار سجرها
جبارها من غضبها؟ اثنئ من الاذى والا اثنى من
لطى؟».

ای عقیل! سوگواران به سوگت نشینند! چگونه
از آنهنی که انسانی به بازیجه آن را گداخته است به
فریاد می‌آیی و ناله سرمی‌دهی ولی مرا به آتشی

من کشانی که خدای جبار از غضبش برافروخته است؟ آیا تو از آزاری به فریاد می‌آیی و لی من از آتش دوزخ به فریاد نیایم؟!

و از این شگفت‌تر آنکه شب هنگام کوینده‌ای در خانه‌ام را کویید و در ظرفی سربسته حلواهی آورده بود... پس بدو گفتم آیا این به خاطر پیوند خویشاوندی است یا زکات است و یا صدقه؟ که این دو بر ما خاندان پیامبر حرام است. گفت هیچ کدام اما هدیه است، آنگاه گفتم گریه کنندگان بر تو بگریند آیا آمده‌ای تا از دین خدا مرا بفریبی... به خدا سوگند اگر هفت اقلیم زمین را با آنچه در آسمانهاست به من بخشند تا پوست جوی را به گناه از موری بگیرم هرگز نگیرم.

در اینجا مناسب است کلام بوعلی سینا در

الهیات شفا آورده شود:

«رؤوس هذه الفضائل عفة و حكمة شجاعة و جموعها العدالة وهي خارجة عن الفضيلة النظرية، ومن اجتمعت له معها الحكمة النظرية فقد سعد و من فاز مع ذلك بالخصوص النبوية كاد أن يصير رباً إنسانياً و كاد أن تحل عبادته بعدها تعالى و هو سلطان العالم الأرضي و خليفة الله فيه». ۲۱

نکته‌ای که از این کلمات دریافت می‌شود این است انسانی که در اوج حکمت نظری و عملی است و از سویی در رابطه ویژه با پیامبر است، همان انسان کامل و حجت الهی در زمین است که باید گفت مقصود از خلقت

منحصر در این انسان کامل است و سایر موجودات و مخلوقات طفیلی وجود او و در خدمت او می‌باشدند.

امیرالمؤمنین علی علیه السلام که همواره از خودستایی پرهیز می‌نموده و اصولاً فراتر از این مسایل فکر می‌کرده در بستر شهادت وقتی از او سؤال می‌شود که آیا شما افضلید یا پیامبران (به جز حضرت ختمی مرتب) پیش از آنکه پاسخ مشروح را بیان نماید، فرمود: «تزکیة المرء النفس قبيحة»

خودستایی ناپسند است، ولی گاهی برای بیان حقیقت و آشنایی مردم باید حقایق اظهار شود. امام علی علیه السلام در حدیثی به هفتاد فضیلت از فضائل خود که نشان‌دهنده سیمای انسان کامل است اشاره می‌فرماید باشد که شیفتگان و علاقومندان سیر و سلوک ویژگی‌ها و نشانه‌های آن را دریابند و از آن الهام گیرند که برای رعایت اختصار از ذکر آن خودداری و به کتاب خصال شیخ صدوق ارجاع می‌گردد.

بی‌جهت نیست که در طول تاریخ اسلام دانشمندان و محققان کتابهایی درباره این انسان کامل نوشته‌اند که تازه باید گفت یکی از هزار رایان نکرده‌اند و اینکه به بعضی از آنها اشاره می‌شود:

- ۱- الخصائص: تألیف احمد بن محمد بن قمی متوفای ۴۵۰
- ۲- الخصائص: تألیف طبری.
- ۳- خصائص الأنمة: تألیف شریف رضی

متوفی ۴۰۶ هـ

۴- خصائص امیرالمؤمنین: تأليف شریف

ابو محمد حسن بن احمد، متوفی ۴۲۵ هـ

۵- خصائص امیرالمؤمنین: ابوالقاسم

عیدالله بن عبدالله بن احمد معروف به

حسکانی، متوفی ۴۰۷ هـ

۶- خصائص امیرالمؤمنین: ابو جعفر

محب الدین احمد بن محمد طبری، مکی

شافعی، متوفی ۶۹۴ هـ

۷- خصائص علی: تأليف ابوالحسن

شاذان بن فضلی.

۸- الخصائص العلویة: تأليف ابوالفتح

محمد بن احمد بن علی بن ابراهیم نظری،

متوفی ۵۵۰ هـ

۹- الخصائص العلویة: تأليف محمد بن

علی بن الفتح

۱۰- الخصائص فی فضل علی بن ابی

طالب: تأليف ابو عبد الرحمن احمد بن شعیب

نسائی، متوفی ۳۰۳ هـ

۱۱- الخصائص فی فضل علی: تأليف

حافظ ابو نعیم اصفهانی، متوفی ۴۳۰ هـ

۱۲- خصائص مرتضوی: ترجمه و شرح

خصائص نسائی به زبان اردو تأليف مولوی

سعید اولاد حسین صاحب شاعر.

۱۳- خصائص الوحی العین فی مناقب

امیرالمؤمنین - تأليف یحیی بن الحسن الحلی

- متوفی ۶۰۰ هـ

۱۴- خصائص یوم الغدیر: تأليف محمد

علی (ع)
نماء از ...
شماره ۱۰۹ ۳۳۳

بن یعقوب کلینی، متوفی ۳۲۹ هـ

۱۵- ما تفرد به امیرالمؤمنین من الفضائل:

تأليف ابوالقاسم علی بن احمد بن موسی بن
الامام الجواد، متوفی ۳۵۲ هـ

۱۶- الفضائل: تأليف ابن شاذان، تأليف
ابی الفضل سیدالدین بن جبرائیل، متوفی ۶۶۰ هـ

۱۷- قبسات من فضائل امیرالمؤمنین:
تأليف سید عبدالعزیز الطباطبایی.

پانوشت‌ها:

۱- به سلسله درسهای انسان کامل از دیدگاه
مکاتب از انتشارات بنیاد نهج البلاغه مراجعه شود.

۲- انسان کامل از دیدگاه نهج البلاغه، ص ۴۰،
حسن زاده آملی، حسن، بنیاد نهج البلاغه.

۳- خطبه همام ۱۸۴ نهج البلاغه

۴- الخصال: ۵۷۴/۲

۵- الاستیعاب (ہامش الاصابة) ۴۰۳/۲

۶- الخصال: ۵۷۲/۲

۷- الفتوحات الاسلامیة: ۳۳۷/۲ - الغدیر:

۸- مناقب خوارزمی فصل دهم.

۹- مناقب خوارزمی، فصل ۲۷.

۱۰- نام محلی است در کوفه.

۱۱- بحار الانوار: ۳۳۴/۴۰.

۱۲- بحار الانوار: ۳۳۲/۴۰.

۱۳- نهج البلاغه: تامة ۴۵.

۱۴- بحار: ۲۵۶/۳۷.

۱۵- نهج البلاغه، تامه ۲۵.

۱۶- خصال شیخ صدقی: ۵۷۹/۲

۱۷- بحار الانوار: ۳۲۷/۴۰.

۱۸- نهج البلاغه، خطبه ۱۵.

۱۹- نهج البلاغه، تامه ۳.

۲۰- نهج البلاغه، خطبه ۱۵.

۲۱- انسان کامل، حسن زاده آملی، ص ۱۲۷.

۲۲- انسان کامل، حسن زاده آملی، ص ۱۲۶.

۲۳- ۵۸۰-۵۷۲/۲